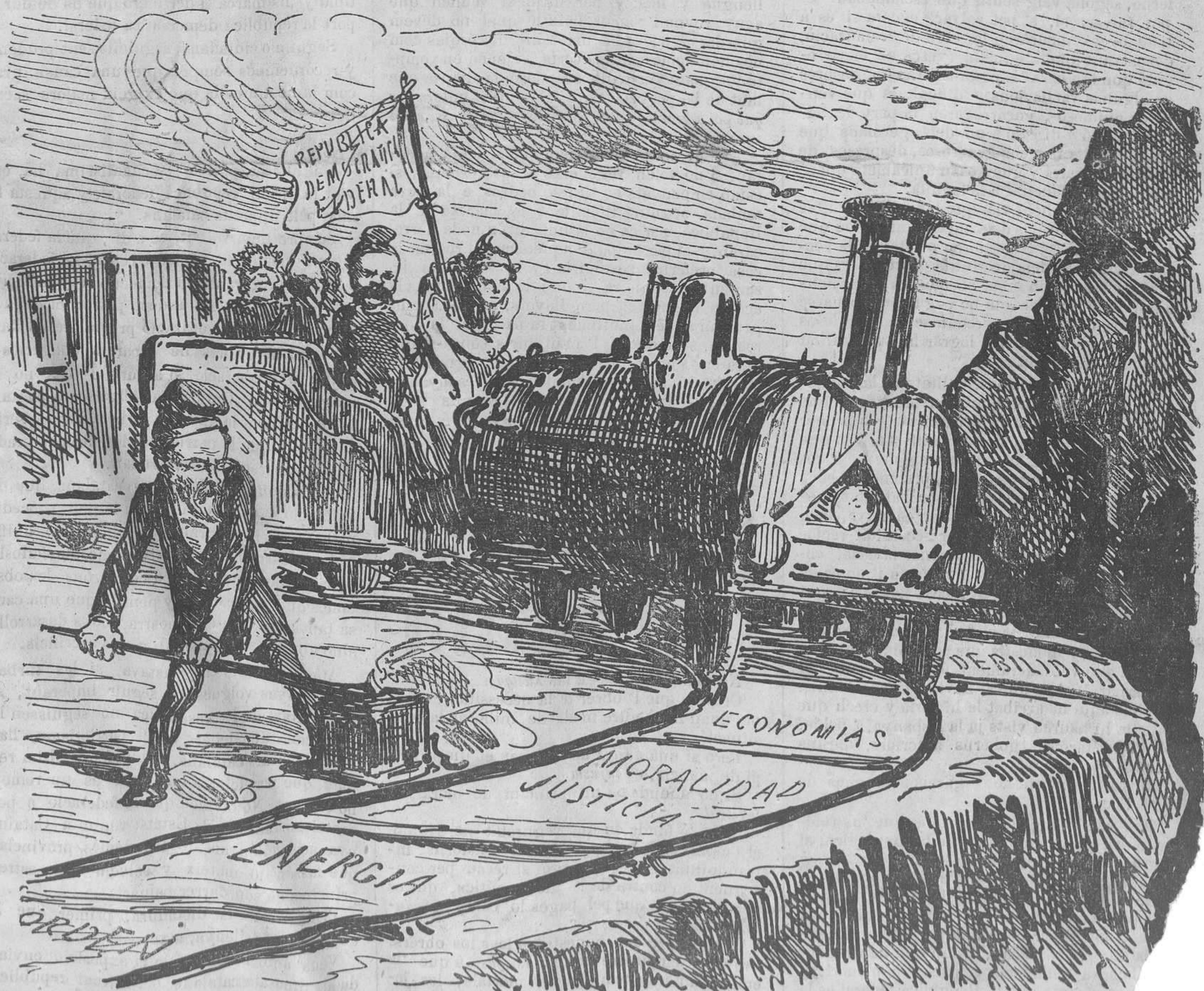

LA CAMPANA DE GRACIA

ACTUALITATS.

Tinguém confiança en lo guarda-agullas, que ell nos conduhirá per lo bon

Los milicianos sabadellenchs y tarrassenchs anaren dias endarrera á fer una excursió per las montanyas de Sant Llorens y de Mura lo-grant matar y ferir alguns carcundas, pèndre'n alguns altres y apoderarse de varios efectes.

Aquesta conducta deurian imitar tots los pobles liberals.

Uns quants dias de cassera que aixó distreu!

Lo dia 12 del mes que vè, es lo senyalat pera l' elecció d' Ajuntaments.

L' ajuntament es la base de la federació.

Es la primera corporació pública en l' esca-la dels poders qu' estableix nostre sistema.

Ja cal donchs que tots los ciutadans s' hi mirin bè al elegirlo.

Aixó es com casarse, pues encare que l' elecció siga no més que per un quant temps, si la primera s' esguerra.....

Mirars'hi donchs.

Contra la tiranía la força.

Pero ¿pot emplearse la força contra 'l dret, també?...

¡Ay de nosaltres si no sabem discernir lo que 's lo dret, de lo que constitueix la tiranía!

¡Ay de nosaltres si per tota rahó no tenim mes que la forsa!

Llavors si que justificarem la vinguda de un déspota que 'ns domenyi.

Sembla que alguns subjectes á qui 'ls con-vè fer huelgas, reben á mal qu' altres indivi-duos del mateix ofici tingan á bè treballar, tant á mal ho reben que per impedirho tot so-vint s' hi fan á garrotadas.

En nom de la llibertat del treball condem-ném aquests abusos escandalosos.

Qui vulga fer huelgas libre es de ferne; mes libre es també de treballar qui vol treba-llar.

Oposarse á que 's treballi es tant abusu, com avants de la revolució de Setembre ho era considerar com á *vagos* als huelguistas.

Enemichs de todas las tiranías condemném tant l' una com l' altra.

Los *burgesos* mes perillosos y mes dignes de ser combatuts, no son tant los amos de un ta-ller com los amos de certas societats obreras.

Miréulos á n' aquests y veuréu que no tre-ballan, com los *burgesos*, que viuhén ab l' esquena dreita á costa dels ahorros del obrer com los *burgesos*, y que sobre 'ls *burgesos* tenen la facultat de dirigir al treballador pèl camí que 'ls es á n' ells mes convenient.

Si es cert alló de que l' emancipació del obrer ha de esser obra del obrer mateix ¿pot may ser obra de aquests falsos apóstols de la classe treballadora?..

¡Alerta obrers! que la companyía de Jesús no dú sotana.

¿Perque 'ls monárquichs que han caigut del escambell proclaman á falta d' altra cosa la república unitaria?

Perque l' unitaria es una monarquia dis-fressada, ó un compás d' espera per la mo-narquia de debó.

Ells miran á França: veuhén á n' en Mac-Mahon suprimint periódichs, colocant monár-quichs en los puestos del Estat mes impor-tants, estovant lo cuixí del trono per quan vingá 'l fill de Napoleon y...

—Y aixó dona esclaman.

Pobre gent. Aixó dona, es veritat: aixó do-na mal de caps; y segons com vagi potser que també donga alguna garrotada.

En Benot, ectual ministre durant l' any 1867 era alfonsí.

En aquella fetxa felicitá á la Baleta y desit-já que Dèu l' hi conservès molts anys lo trono. Are es intransigent.

No diria ningú que aixó no siga progressar.

¡CARLINS!

Lletreta.

¿Veus un que pren xocolate ab llescas de pá torrat, que va del tot afeitat y vesteix ab llarga bata; ab cibella á la sabata y que del principi al fi sens falta te de llegí «La Convicció» ó «L Pelayo.»? ¿Com li dirém á n' el payo, que visqui de un modo així?

Carlí!

Un senyó ab tarot de copa aixafat, y un *sobre todo* tan llardó, que de cap modo voldrá culí si algú 'l topa. Un senyó bo per fer sopa sino fos 'l seu verí..... pero... deixeu-lo aná al Pi á exaltá ab la seva manya escolans, y á la montanya porta noyets á desdó

¡Carlí!

Moral, sobre tot moral, fora del cos la malicia; la societat 's desquicia ab lo sistema actual. Vinga un trabuch ó un punyal, viva Carlos: dret diví; y sens compassió tení deixal fins al pom clavat, (y viva la caritat,) al que no 'us vulga seguí

¡Carlí!

¿Qui es aquell que turons salta y devalla fins al plá ab un trabuch á la má y al pit una creu de Malta, que may á saqueijar falta masias, que roba vi sens que res li puga di lo pagés á tal desastre sino..... y sagueix un pollastre quan no hi segueix 'l polli?

Carlí.

Allá pasa: ¿qui es aquell que va motxo y pensatiu ab un pendó que escrit diu Deu, Patria y *Llana al clatell*, mentres per si pensa ell —¡Oh! partit que bo ets per mi, de acullir á un que sortí may podia de presiri, y are qualsevol que 'm miri que honro al partit ha de di?

Carlí.

Es carlí qui sanch desitja y creu que moral inculca, es carlí qui arma trifulca allá hont existeix la ditxa; 'l que creu que la edat mitxa encare tè de verí ab castell força y botxí. y 'l que ab sentiments de fiera roba en una carretera per ferse honor s' há de di

Carlí.

MIRANIUS.

Los diputats catalans acordaren no dar curs al telégrama que reberen del Comité de

salut pública d' aquesta ciutat, referent al in-dult dels cassadors de Madrit, per la forma inconcienent ab que venia redactat.

Y véus' aquí com fer las cosas de una ma-nera indeguda es com no ferlas.

—Bè: ¿hi ha crísis ó no hi ha crísis?..

Per lo que 's véu ni ells mateixos ho saben.

La crísis principal estriba, á nostre enten-dre, en que no 's deslindin los camps.

Avuy dia tot está barrejat.

Las pomas dolentas están al costat de las tonas. Mentres no 's separin hi haurá perill, hi haurá contagi, hi haurá crísis.

Deslindém los camps; pero deslindémlos com mes aviat millor.

Tots los reaccionaris reunits han acordat proclamar la república unitaria.

No la coneixém ni de vista; pero 'ns basta que tinga amichs tant dolents per judicarla com una dona perduda.

En los punts ahont hi ha la guerra lo go-bern tracta de suspendre las garantías.

Los intransijents de l' Assambla s' hi oposan.

¿Perque?

¿Es per fer al govern una oposició sistemá-tica?

¿Es per creure que 's pot combatre als mo-derns salyatjes ab terrossets de sucre?

Uns dels diputats que mes contraris se mos-tran á la suspensió de garantías son los anda-lusos.

¿Será perque allá á Andalucía no tastan las peras dels carlins?

¿Será perque creuhén qu' es un *mito* la exis-tencia d' aquestas fieras en nostras monta-nyas?..

Diputats de la sal, siguéu una mica mes patriotas y no siguéu tant salats.

Hi ha alguns homes á Madrit, que volen ser ministros, no recordantse de que no sem-pre es Carnestoltas, encare que aquí á Espa-nya 'n siga moltes vegadas.

Un dels tants es lo conegut per Lluís Blanch, de nom Blanco y no Blanch.

Sino que 'l minyó sabent que á França hi ha un Lluís Blanch bastant célebre, s' ha tret la o del nom.

Nos sembla donchs que no estém en lo cas de voler ministros falsificats.

ESCENA HISTÓRICA.

Una familia busca criada. Després de molt buscar y rebucar n' hi compareix una.

—Quinas pretencions tè vosté l' hi pregunta la messtressa.

—Ay, senyora: jo seré molt franca, perque, véu, are estém associadas: som de la Tran-accional y no podém demanar ni mes ni menos de lo que tenim marcat.

—Ah, ¿son de l' Internacional? replica 'l senyor. Digui donchs aquests tractes.

—Miri 'm donarán cinch duros cada mes: pero no haig de rentar los plats, ni de fregar

rejolas, y además m' han de concedir una hora cada dia per anar á passeig.

—Está molt bè; pero escolti: vosté al menos sabrá brodar,

—No senyor.

—¿Y tocar lo piano 'n sab'...

—Ah! tampoch.

—Aixís no farém res: no véu? si 'n sapigués, mentres la meva senyora rentaria 'ls plats vosté brodaria, y mentres fregaria las rajolas, vosté podria tocá 'l piano.....

La criada encare fuig.....

Un vehí de aquesta ciutat tingué que visitar al arcalde d' un cert poble: ja dintre de la casa li llamá la atenció una lámina representant la República que hi havia penjada en una paret.

—Aixó,—digué l' arcalde senyalant la lámina—lo poble m' ha demanat que ho posés; jamí que 'm fá? demá, quan pugi 'l príncep Alfonso, hi col·locaré 'l retrato de sa mare.

—Si?—respongué 'l foraster—home, millor será que hi posi 'l de son pare..... si pot arribar á sapiguer qui és.

En una acció que fa poch ha tingut lloch en lo Nort las partidas d' Ollo y Dorregaray han tingut 60 morts y 200 ferits.

Ja es hora de que las columnas de Navarra y de las Vascongadas demostressin que no havian perdut lo Nort.

L' ajuntament de Sant Feliu de Llobregat que en questió de criteri y de talent deixa molt endarrera al govern y á l' Assamblea reunits han decretat l' autoncmia de la vila, deslligantse de la nació y obrant d' aquí en avant ab complerta independència.

Sempre 'ns haviam cregut que aquestas cosas comensarian pèl cantó de Sant Boy.

Caballero de Rodas, Marfori y un' altra patuleya d' alfonsins son á Lisboa.

Aquesta gent me fan lo mateix efecte que la guinéu dant voltas sota la parra.

A Zamora lo cabecilla Manyero quedá gravement ferit.

D' aquesta feta en Manyero es fácil que acabi totas las manyas.

Los Borbons caigueren: lo Terso es imposible; un altre rey estranger fora pèl poble espanyol una nova albarda: los partits que defensaren aqueixas solucions están desacreditats: lo vent revolucionari se 'ls ha endut la bandera, com un drapot entremitj d' escombrarias..... ¿que fan, donchs, per sostenirse?...

N' aixecan una de nova. Senten que tothom parla de República, y ells ne parlan també.— República, diuhen República U.....

—No 'u recordéu del «No 'm fums beco que 'ls vull ferrats?... Donchs es casi igual: No 'm fums reaccionari que la vull federal!..

Lo diumenje passat los batallonets de Madrid feren una revista.

Lo comandant d' un d' ells al passar per la plassa d' Anton Martin l' arengá dihent que 'l deber del batalló consentia en mantenir la bandera roja.

Y al passar un altre per davant del Congrés doná crits de «Morin los traidors.»

Ab uns quants batallonets com los de Madrid l' Espanya está salvada, y sobre tot..... la federeció.

Los radicals, sagastins y alfonsins que á fi y efecte d' avenirse havian celebrat una conferencia á Bayona, ab una mica mes s' esgarapan.

Son poch; pero bèn vinguts.

S' han suprimit los capellans de rigiment.

A veure si 'ls carlins farán lo mateix.

Isabel de Borbó y 'l Papa han tingut una entrevista. Han plorat molt, ¡Pobrets!

Lo qu' es la Baleta casi bè ha plorat tant com aquells infelissos, que quan ella governava 's veyan arrancats del seno de la familia y duts á Fernando *miedo*.

—Ja hi ha comité de salut pública.

—Bó: are comensarán las malalties.

(HISTÓRICH.)

M' en vaig á la Plassa de Sant Jaume pujo á ca la ciutat, faig un discurs y 'm proclamo dictador.

¿Que m' en diuhen?...

Qualsevol arranca-caixali pot ferho aixó. Tè públich numerós y després de tot, ell treballa per la salut pública.

Després d' enfermer, sereno.

Aquest será un refran nou, sugerit per lo célebre comité de salut pública que al dia següent se torná junta de vigilancia.

La filantrópica societat dels amichs dels pobres, ha prestat un altre gran servey á Barcelona establint una nova casa de socorro en los baixos del ex-palacio, districte primer.

En los pochos dias que dita casa está oberta ha mostrat la molta falta que hi feya y la gran utilitat á que está destinada.

Lo assumpto mereix una resenya detallada de la casa, pero per la molta falta de espay, no podém ser mes esplicit y nos tenim de limitar á dir que lo establiment está montat ab tota regla, es espayós, tots los molts departaments que tè están bèn distribuits y decorats hasta de una manera lujosa y sobre tot molta comoditat, ab una paraula es una casa de socorro digne de Barcelona.

CANTARELLAS.

¡Ay Pepa sempre 'm parlas en quin temps nos casarém.....

Noya 'l somaten es antes y després... ja 'ns ho veurém.

P. de F.

No sé com farán per treure á n' als carlins de 'l lloch, are que l' istiu s' acosta y no 's pot ja matar porch.

Cabecilla en castellá vol dir un cap molt petit: si 'ls millions son cabecillas ¿que son los demes carlins?...

Es tant lo que me 'l estimo al cabecilla Saballs, que en un ninxo 'l desaria per tenirlo bèn guardat.

R.

M' agradaria la Pepa porque tè dot; mes la pobre es neboda de dos rectors!..

G. F.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han remés xaradas ó endavinallas que insertarém próximament quan las hi toqui 'l torn, segons son merit respectiv, los ciutadans Mingo Farré, Gandul de Cambrils, Un trempat, P. Mateu, Yankee, Picaportas, Frare Xich, Cop de Pinassa, Un cómich d' Horta, Un fadri de dona, Escorpi, y Saballs federal.

Ciudadá Gestus: Pot enviar lo que l' hi aparegui y sempre ho rebrém ab gust.—Crispinet Crospi: Las sévas cantarellas están bé; pero no son gare propis per la CAMPANA.—Fantasma: Lo que 'ns remet sembla efectivament fet per un fantasma; no hi pot anar.—Un jove de Barcelona. Si l'hi fa saber que res de lo que s' envia a una redacció 's torna.—Escorpi: Los epitafis de vosté matarian á un mort; pero no farian cap mes efecte.—Pere apóstol: Molt gréu nos sap no haver pogut arreglar l' escrit que 'ns envia; será per un altre any si 'ns ne recordém.—Pere Calsas novas: Los versos de vosté son molt esgarrillosos... ¿que no té mitja cana per medir las silabas?...—Un carlista hasta la mort: L' únich que podém dirli es que fins á la mort será un xerraire. Mingo Farré: L' epigrama que 'ns remet l' hem vist en castellá, y lo qu' es la seva traducció val molt menos que l' original.—Yankee: Molt de lo que 'ns envia ja 'n teniam rebut, y ho insertarém tart ó d' hora.

SOLUCIÓ

á las dos xaradas y a la endavinalla del número anterior.

A-pro-bat lo sonatent es tan fácil fé un cap nou á doña Blanca, lo ma-ca, com are beure's un ou.

GESTUS.

Han endavinat las tres solucions los ciutadans Picaportas, Agustinet de ca'n Valls, la Nena, Frare Xich, Pere Pau Parera y Cots. Xarrapeta, Cop de Pinassa, Joan Pirrosa de la Bisbal, Aprement de mata-sanos, Comich d' Horta, Pepet, Un crarch federal, Faló, Un fadri de dona, Crispinet Crospi, Escorpi, y Saballs federal.

Han endavinat la segona y tercera lo ciudadá Rodalolla, la primera y segona en Nissus; la segona no més en C. V. de R. y la tercera únament los ciutadans un Quinquillaire y un Poeta sense paga.

XARADA

I

Molt me *prima tres*, segona lo veure que 'ls vils carlins fan *dos tres* á n' als pageses deixant sens *dos* sas masias.

Diuhen que per Déu ho fan y per son rey Carlos set: qu' enganyin a la *tres quatre*, ells tant sols son bandolers.

Hú dos donchs! A la montanya! aixequémnos tots de un cop y traurém aquesta plaga si sortim del nostre *tot*.

ROSSINYOL.

II.

No fassas *dos* invertida que traspassin lo *primera* en Cucala y sa partida.

Vina al *tot*, porta l' ullera que 'm sembla que 'n Cabrinetty déu anarlos al darrera.

PICA PORTAS,

ENDAVINALLA.

Tinch casco sens ser guerrer, bandera sens ser nació, cadena sens ser presó y velas sens ser veler....

Si 't dich mes de lo apuntat y hasta ab l' apuntat jo conto que serás tonto, molt tonto, no encertantlo bèn aviat.

J. TREBALIG.

(Las solucions en lo próxim número.)

I. Lopez, editor, Rambla, 20.

Imp. de la V y F. de Gaspar, Ataulfo, 14.